

РЕШЕНИЕ

№ 4353

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8524** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ).
Образувано е по жалба на адв. А. К., като пълномощник на А. В. Н. от [населено място], срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ (ЕР) №1418 от заседание №121/02.07.2019г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), специализиран състав по хирургични и ортопедични болести. С оспорвания акт е ПОТВЪРДЕНО ЕР №0590/01.03.2019г. на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към Втора многопрофилна болница за активно лечение – С. (II^{ра} МБАЛ).

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното ЕР на НЕЛК от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона, както и допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Жалбоподателката поддържа, че след като е претърпяла битов инцидент на закрито е получила пламъково изгаряне на площ 35% II АВ III степен в областта на лицето, горните и долни крайници в резултат на което е била лекувана в Университетската многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина „Пирогов“ (УМБАЛСМ), където са й били направени три поредни спешни пластични операции. След изписването ѝ на 14.09.2018г. допълнително са й били извършени пластични операции. След като изтекъл срокът на издадения ѝ болничен лист за временна неработоспособност Н. е била насочена към Лекарска консултативна комисия (ЛКК). Още в първия Амбулаторен лист, който ѝ бил издаден,

била допусната техническа грешка при изписване на диагнозата според Международния класификатор на болестите (МКБ): вместо правилната диагноза с код Т29.3 „Термични изгаряния, с посочване макар и само на едно изгаряне от трета степен, на няколко области от тялото“ е отразена диагноза с код Т24.3 „Термично изгаряне от трета степен в областта на тазобедрената става и долния крайник, без глезена и стъпалото“. Впоследствие във всички следващи болнични листове за продължаване на срока за домашно лечение до 180 дни била вписвана грешната диагноза с код Т24.3, без да ѝ е бил извършван личен преглед. В Амбулаторния лист въз основа на който е била насочена към ТЕЛК, отново е била записана неправилната диагноза, а при явяването ѝ пред комисията ѝ е било отказано извършване на личен преглед, въпреки изложените оплаквания. Вследствие на това ТЕЛК приема, че е здрава и постановява ЕР №590/01.03.2019г., потвърдено от НЕЛК. Жалбоподателката твърди, че преди постановяване на процесното Решение е представила пред НЕЛК доказателства за неправилно вписаната в медицинските документи диагноза, както и такива, удостоверяващи, че през м. юни 2019г. отново е претърпяла операции на долните крайници за лечение на последиците от изгарянето. Претендира, че оспорваното ЕР на НЕЛК е постановено в нарушение на чл.61, ал.1, т.1 и т.2 и чл.62 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ). Счита, че при издаване на оспорвания акт не са били взети предвид всички факти и обстоятелства от значение за случая и без реално да е било установено здравословното ѝ състояние. Чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да отмени ЕР на НЕЛК №1418 от заседание №121/02.07.2019г. и да осъди ответника да ѝ възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Ответникът - НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ (НЕЛК), редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна: РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ „СОЦИАЛНО ОСИГУРЯВАНЕ“ – [населено място], редовно уведомена за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност съдът достигна до следните изводи:

Процесното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр.34/2010г.). Актът е постановен от специализиран състав по хирургични и ортопедични болести, определен съобразно водещата диагноза.

Актът е в предписаната от закона форма, но при издаването му са допуснати нарушения на основни принципи в административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало.

Редът и условията за извършване на медицинска експертиза са установени в чл.101 – чл.113 ЗЗ, ПУОРОМЕРКМЕ и Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ, обн. ДВ, бр.51/2017г.).

В чл.62 НМЕ е предвидено, че видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост - въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания. Според приложимата норма на чл.63 НМЕ установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка съгласно Приложение №1.

В процесния случай специализирания състав на НЕЛК само формално е отбелязал, че приема ЕР въз основа на приложените медицински документи, но в действителност не ги е обсъдил и по същество не е изложил мотиви въз основа на кои медицински документи е обосновал извод, че работоспособността на жалбоподателката Н. е била напълно възстановена. В констативната част на административния акт е посочено, че се касае за лице на 45 години с пламъково изгаряне от възпламенила се газова бутилка 35% II АВ – III степен на лице, гръден кош, горни и долни крайници, шоково хоспитализирано в УМБАЛСМ, Клиника по изгаряния където поетапно са били извършени пластични реконструкции в областта на лицето, гърдите и горните крайници (ползвани автотрансплантанти). Отражено е също, че автопластиките са спокойни, сохранени, по повърхността има единични епителни кисти и хипертрофични участъци.

По какъв начин и въз основа на кои медицински документи са обосновани горните изводи обаче от ЕР не става ясно.

При преглед на приложените към медицинското досие на жалбоподателката документи и без специални знания може да бъде установено твърдяното от Н. несъответствие. Според Епикризата, издадена от УМБАЛСМ, А. Н. е постъпила в лечебното заведение на 13.08.2018г. по повод пламъково изгаряне от възпламенила се газова бутилка при битов инцидент на закрито. Изписана е на 14.09.2018г. При постъпването е била в тежко общо състояние – установено е изгаряне на площ 35% 35% II АВ – III степен в областта на лицето, горни и долни крайници. Според данните от Епикризата били са извършени три операции: При първата операция с №510/14.08.2018г. е била извършена послойна ексцизия на девиталните тъкани в областта на двата долни крайника, като се е достигнало до жизнен тъканен слой с дифузно кървене. При втората операция с №542/22.08.2018г. от областта на гърба са били взети 1600 см² автотрансплантат с който са били покрити раните в областта на левия долен крайник, с изключение само на дорзалната повърхност на стъпалото, около 50 см. При третата операция с №549/27.08.2018г. в областта на десния долен крайник и левия глезен са били ревизирани раневите повърхности и са кюретирани раните. От областта на десния долен крайник и на корема са били взети 1500 см² автотрансплантат, който е бил поставен на раните. Видно от отразеното в Епикризата при изписването на Н. е бил издаден Болничен лист №Е20182402429 общо за 63 (шестдесет и три) дни – 33 дни стационар и 30 дни домашно – амбулаторно лечение.

Според данните от приетия по делото Болничен лист №Е20182402429 (л.33), издаден от УМБАЛСМ, на жалбоподателката е поставена диагноза „Термични изгаряния, с посочване макар и само на едно изгаряне от трета степен, на няколко области от тялото“, с код по МКБ Т29.3. Впоследствие на Н. е бил издаден Амбулаторен лист с №222/15.10.2018г. в който като основна диагноза е записана „Термично изгаряне от трета степен в областта на тазобедрената става и долния крайник, без глезена“, с код по МКБ Т24.3. Несъответствието между информацията, отразена в Епикризата и Болничния лист, издадени от УМБАЛСМ и Амбулаторните листове от 15.10.2018г., 17.12.2018г., 19.02.2019г., както по отношение на основната диагноза, така и по отношение на областта на изгарянията (в амбулаторните листове от 2018г. се сочат гърдите, горни и долни крайници, докато в амбулаторния лист от 19.02.2019г. като област на изгарянето са посочени лицето, гърдите и двата горни крайника) очевидно не са били обект на обсъждане както от ЛКК, така и от ТЕЛК. Съгласно изричната императивна норма на чл.27, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ лекарските консултативни комисии вземат решения по здравословното състояние и работоспособността на лицата след задължителен клиничен преглед и представен документ за самоличност. Когато по преценка на ЛКК направените изследвания не са достатъчни за изясняване на характера или степента на заболяването, болните се изпращат за допълнителни амбулаторни или болнични изследвания и наблюдения (чл.27, ал.2 ПУОРОМЕРКМЕ). Случаите при които ТЕЛК могат да вземат решения само по документи, без преглед на лицата са изчерпателно посочени в чл.40, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ. В случая, макар в оспореното пред НЕЛК ЕР на ТЕЛК №590/01.03.2019г. да е посочено, че е прието след преглед, може да се направи обоснован извод, че такъв реално не е бил осъществен, като се има предвид, че водещата диагноза не кореспондира с тази, дадена в Епикризата и последващия Болничен лист на УМБАЛСМ. В ЕР на ТЕЛК е записано, че липсват деформации в областите на пластичната реконструкция, без да е описано кои според лекарите, „извършили прегледа“ са областите на пластична реконструкция. Според отразеното в т.13.1 от ЕР обаче, изгарянето е било в областта на гърдите, горните и долните крайници, докато според Епикризата областите на изгаряне са лицето, горни и долни крайници.

Съгласно приложимата норма на чл.43, т.1 ПУОРОМЕРКМЕ Специализираните състави на НЕЛК разглеждат и се произнасят по обжалваните решения на ТЕЛК въз основа на медицинската документация към момента на постановяване на обжалваното решение. В чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ е регламентирано задължение на НЕЛК да се произнася с мотивирано Решение, каквото процесното не е, тъй като както беше отбелязано решаващият състав не си е направил труда да разгледа и обсъди наличната медицинска документация.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-медицинска експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице д-р С. Н. не е оспорено от страните и съдът го кредитира по делото като обективно и компетентно и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) В Протокола на ЛКК до ТЕЛК липсва описание на състоянието на долните крайници, макар посочената като водеща диагноза Т24.3., да е относима именно към долните крайници.; 2) При прегледа в ТЕЛК не е бил извършен преглед на състоянието на долните крайници, в противен случай е следвало да бъде установен дефицит на движенията на коленните и глезенните стави.; 3) В постъпилите в НЕЛК документи са липсвали обективни данни и статусметрия на долните крайници.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства и неоспорената СМЕ настоящият решаващ състав приема, че оспорваното Решение е постановено в нарушение на принципите на истинност и на служебно начало, довело до издаване на незаконосъобразен по съдържание акт, който следва да бъде отменен.

Доколкото изготвянето на експертиза за намалената работоспособност е единствено от компетентността на органите по чл.103 ЗЗ, преписката следва да бъде върната на ответника, при условията на чл.173, ал.2 АПК, за постановяване на ново ЕР по същество, при правилно приложение на материалния закон и съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящия съдебен акт.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката се дължат разноски в размер на 710 (седемстотин и десет) лева – за държавна такса, за СМЕ и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и разходно оправдателните документи.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.1 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ №1418 от заседание №121/02.07.2019г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по хирургични и ортопедични болести.

ИЗПРАЩА преписката на Националната експертна лекарска комисия за извършване на оценка на работоспособността на А. В. Н., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ, представлявана от директора, с адрес: 1074 С., [улица], да заплати на А. В. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к. „К. поляна I част“, [жилищен адрес] сумата 710 (седемстотин и десет) лева - разноски по адм. дело №8524/2019г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова